

Gaudium.

V. p. 160. § 232 1/2.

Si vis aliquid proficere, conserva te in timore Dei, &
noli esse nimis liber; sed sub disciplina cohibe omnes sensus
tuos, nec inepite te tradas latitia.

Mirum est, quod homo potest unquam in hac vita perfecte
latari; qui suum exilium, & tam multa pericula anima
sua considerat, & pensat.

Propter levitatem cordis, & negligentiam defectuum nostorum,
non sentimus animae nostrae dolores; sed sapientie
ridemus, quando merito flere deberemus.

Non est vera libertas nec bona latitia, nisi in timore
Dei, cum bona conscientia. Felix, qui abidere potest
omne impedimentum distractionis, & ad unionem se col-
ligere sancta compunctionis.

Certa viriliter, Consuetudo consuetudine vinclatur.

Kemp. 1. c. 21. §. 182.

236.

Ita gaudente debes, ut in gaudio tuo modestia eliceat: neque
animus ita dissolvatur, quem posse libere, si opus sit ad
moerorem transire. Boni mand. c. 15. §. 1.

¶ V. p. 160. minima fons, doce inservit. Et Gott
solle, hanc minima pietatis signa sita mea
in Iesu, Iesu. V. 73. §. 28.